

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVII. Sanctissimum Nomen Mariæ. Ave Maria Gratia plena. Luc. 1. v. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

DEO gloriam, & sic vermis foris manet, quia eleemofyna antè dicta equidem conjungitur cum actu vanitatis, sed ab eo minimè dependet. Atque idcirco in eo casu non est, cur desistas ab eleemofyna etiam publicè faciendâ. soli repugnandum est vanitati, cam repellendo, reprimendo, vel certè aliò animum divertendo. hoc si facias,

illibata stat merces. Quæ cum sint, en ut Pater tuus Cælestis Patri officio fungatur. Non aliter non viribus majora exigit. Sed vult, ut te geras tanquam obsequium filium, hoc est, vult longè cari in pretio tibi esse estimatum suam, quàm suorum tumulorum.

XVII.

Sanctissimum Nomen MARIÆ.

Ave Maria Gratia plena. Luc. 1. v. 28.

Considera, quantumvis Archangelus Gabriel, quando salutavit Sacratissimam Virginem dicendo *Ave* (quæ vox erat augurans magnitudinem, & annuncians gaudium) non illico expresserit ejus nomen, prout deinde consuevit Ecclesia; id tamen præmississe, cum diceret: *Gratiâ plena*. quippe si Maria fuit gratiâ plena, quare fuit? utique ob summam conjunctionem, quam habuit cum illo Oceano, unde gratia derivatur, adeo ut velut subditum in potestate haberet. Itaque si Maria fuit gratiâ plena, ideo fuit, quia fuit Maria: quod juxta præcipuam tam digni nominis Etymologiam significat *Dominam Mariam*. Nota igitur, Archangelum in sermone suo nullum posuisse tempus: & sic non dixit: *Ave, qua fuisti gratiâ plena*: *Ave, qua es*: *Ave, qua eris*: sed absolutè dixit: *Ave gratiâ*

plena, ut sic melius omnia comprehendere. Unde sine dubio triplici plenitudine gratiæ loquutus est de illa, quæ Virgo accepit de marito: de illa, quam accepit de parentibus, & de illa, quæ ipsi servavit etiam in futurum. Si nosse vellet sint istæ plenitudines; ajo illas esse, quas deinde omnes Doctores etiam in ea agnoverunt. nempe plenitudinem sufficientiæ, plenitudinem uberantiæ, & plenitudinem excellentiæ. Prima videtur Virginem plenam in se. Altera didicit plenam in se, & plenam pro alijs. Tertia reddidit plenam in se, & plenam pro alijs, & plenam pro alijs, & plenam pro alijs. Si in tempore occurrat, si in se Mariam, hoc est, *Dominam Mariam* habet in suo fundo Oceanum.

Quæ cetera
Cælestium
Non alia
cogit. Sicut
nam oblat
le longe tra
estimarum
tum ha-

E

omnibus
de sine deb
trix loquunt
accepte de
accepte de
ipſi ſerua
noſſe ve
; ajo illa
es Doctores
nempe p
lenientiam
dinem, ut
Prima re
- Alia
plenam
plenam
enam
es ? M
curat, M
omnibus
canon.

et mari, & ipſe fecit illud. quid mi-
ran ego, ſi illa tam dives exiſtat?
Et velut civitas Domina Maris, quæ
legè ſuperat alias, quæ tales non
ſunt. Numquid melior es Alexandria
quæ in mari, cuius dicitur Mare? Nah.
Unum eſt, quod mirari de-
betur, cum ſis mendicabulum aded
egrum, in iſta Civitate ſedem ſtabi-
non non figere.

Confidera primam plenitudi-
nem ſufficientiæ, quæ in Virgine ſum-
me ſtatium à primo ſuo exortu. ut
ſicut non dixerit Angelus: *Repleta*
gratia, ſed *plena*, ne vel umbram daret
ſuſcipiendi etiam momento fuiſſe va-
cua. Iſta Virginem plenam in ſe
habet, & ſic fecit, ut primò eſſet gratiã
plena quoad omnes ſui partes, quæ
eſt, ut ajunt, plenitudo ſubjecti. Ple-
na in intellectu, plena in affectu, ple-
na in Appetitibus, plena in ſenſibus,
plena in omnibus facultatibus anima,
quæ ſemper erant perfectiſſimè ſubje-
ctæ DEO. II. Fecit, ut eſſet plena
quoad renovationem contrariorum re-
pugnantiã gratiæ, quæ in ipſa locum
non habebant, nam illa ſola inter om-
nes Sanctos nullam unquam habuit
umbram maculæ, non offuſcationem
mæris, non ignorantiam, non impru-
dentiam, non repugnantiam contra
quodcumque genus boni, non excita-
tionem phantaſmarum, non ſugge-
ſtionem fomitis, non aliud, quod re-
pugnaret, quò minus evolaret ad San-
ctitatem. ita factum eſt, ut excluſis
contrariis eſſet capaciſſima gratiæ. III.
fecit, ut eſſet plena etiam quoad
R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

actus, quos producebat ſemper cum
plenitudine virtutis, vigoris, & ſan-
ctitatis commenſurata luminibus à
DEO acceptis. IV. Fecit, ut eſſet
plena quoad omnes gratiæ ſpecies,
quæ hominem in ſe perficiunt, & qui-
bus jam inde à principio abundabat.
Tales ſunt Gratia gratificans, hoc eſt,
ea gratia, per quam jam antè DEUS
ſibi complacuit in anima Virginis plus
quàm in re quavis aliã merè creatã.
Gratia habitualis, quæ nos ſanctificat:
Gratia actualis, quæ ſuſtentat: virtu-
tes infuſæ, tam Theologica, quàm
Morales, quæ in Virgine non erant
diviſæ, ut in ceteris Sanctis, inter quos
iſte præcallebat in Fide, ille in Humi-
litate, hic in Obedientia, alius in alia
iſtarum virtutum; ſed erant ſimul u-
nitæ: & denique dona Spiritus San-
cti, quibus operamur modo Heroico:
eorum Fructus, qui ſunt opera dele-
ctabilia, quæ ab illis gignuntur: &
eorum Beatitudines, quæ ſunt opera
ſummè ſuavia & jucunda. V. Fecit,
ut eſſet plena reſpectu officij, hoc eſt,
plena illo proprio gratiæ genere, quod
conveniebat Virgini, quæ deſtinaba-
tur, ut eſſet DEI Mater, & per conſe-
quens *Domina Maris*, ut ejus nomen
demonſtrat: quæ eſt gratia non ſolum
omnes complexa ſuprà recensitas, ſed
eas elevans ad ordinem quandam ſu-
periores, quàm concipere mente poſ-
ſumus: cum dignitas Maternitatis Di-
vinæ ſpeciem quandam habeat infini-
tatis, quam illi tribuit, ut ajunt, affi-
nitas cum ipſo DEO. Iſta fuit pleni-
tudo ſufficientiæ, quam inde à princi-
pio

inestimabilis. Huic gratia illa mox
 ipso respondit, utpote dotata o-
 mnibus plenitudine sufficientia, quam
 super descripsimus. & sic cum omni
 opere & conatu operando saltem pro-
 meruit (quæ jam est pervulgata do-
 ctina Theologorum) promeruit, in-
 quam accessionem tantæ gratia, quan-
 tæ erat illi prius liberaliter donata: at-
 que ita mox duplicavit sortem. De-
 inde cum nunquam pateretur feriari
 nec in somno quidem, uti vo-
 lunt nonnulli, novos colligebat fru-
 ctus, quos Divino adjuta auxilio per
 sexaginta duos annos non omni ho-
 ra clamaxat, sed quovis horæ minu-
 to, quovis momento ita multiplica-
 bat, ut mente nequeant comprehendi
 quædam illi thesauri, quos cumulabat,
 nisi per actum quemlibet, quem
 exercebat, semper erat duplo ditior
 quam prius, cogita, quantæ fuerint
 eius opes sub ultimos vitæ dies.
 Quodli deinde huic gratia ita auctæ
 per modum præmij respondentis me-
 rito, addas illam, quam Christus illi
 liberaliter contulerit per modum do-
 ni honorarij varijs occasionebus extra-
 ordinariæ solennitatis, ut Carnis as-
 sumptæ, Nativitatis, Resurrectionis,
 Ascensionis, & similibus, quis explicet
 abyssum talis incrementi? Nullo A-
 rithmeticæ calculo definiri potest.
 Bene proinde Virgini aptatur famosa
 benedictio, quam Jacob dedit suo fi-
 lio Josepho ob magna ejus incremen-

ta: *Filius accrescens Joseph, filius ac-
 crescens. Gen. 49. v. 22. Omnipotens*
*dicebat illi, Omnipotens benedicat ti-
 bi benedictionibus Cæli desuper, beno-
 dictionibus abyssi jacentis deorsum, be-
 nedictionibus uberum & vulvæ. Gen.*
49. v. 26. ô quantò melius id verum
*ostenditur in Virgine! Ecce illam be-
 nedictam benedictionibus Cæli desuper,*
quæ est plenitudo sufficientia in ejus
sinu effusa ab illo puncto temporis,
*quo Sanctitatem ipsi contulit in ute-
 ro materno. Ecce benedictam beno-*
dictionibus Abyssi, quæ est plenitudo
Excellentiæ, & in comparatione cum
beatis Spiritibus illam reddidit simi-
limam abyssu, & abyssu profundæ,
jacetis deorsum, adeò illa in te cõineat
majores opes, quàm omnia illorum æ-
raria simul juncta. portò hæ duæ ple-
nitudines unde venerunt? ab eo, quod
Patriarcha sapienter ultimo loco po-
suit ad servandum ordinem dignitatis,
non temporis. benedictionibus uberum,
& vulvæ. ab eo, quod esset DEI Ma-
ter, quod utero gestaverit, pepererit,
lactaverit, educaverit, & demum ut
Mater illud in ipsum dominium exer-
cuerit, quod nobis aperit nomen Au-
gustissimum MARIE, quia signifi-
cat ut talem fuisse Dominam Maris:
& cujus maris? an Alti? non: sed
Altissimi: illius inquam, Maris, unde
derivantur flumina, quæ
nos dicant.

*
*
*